

land. Det gør vi heller ikke, fordi vi er i tvivl om, hvilken politisk retning EU er i gang med. Vi gør det, fordi vi er liberalister. Vi gør det, fordi vi er overbeviste om, at det kommer til at gå galt. Denne snak om, at vi skal have nogle flere lande med, nu skal grækerne også være med i Euroland osv., er en døds spiral. Systemet er på vej til at begå sit eget selvmord, og det er der ingen grund til at Danmark kommer til at deltage i.

Derfor er vi fuldstændig enige i det, vismændene sagde i 1997, og det, de nu heldigvis har gentaget her i år 2000, nemlig at Danmark har den privilegerede position, at vi kan vente og se. Lad og da se, om det virker. Euroen er allerede i gang, nej, det er den ikke, det er den først fra næste år. Lad os nu se, om det virker. Så kan Danmark om 5 år eller om 50 år overveje at tilslutte sig.

Det, vi kan se for os, er et Europa, som aldeles ikke er et liberalt Europa. Det er et Europa, hvor euroen kun er en lille bitte brik i et meget stort politisk spil, og det ønsker vi ikke at være en del af.

Jeg skal til sidst sige om Østrigdebatten, at vi støtter, at Danmark går enegang, at Danmark sørger for at få stoppet boykotten af Østrig, og at vi synes, det er usmageligt, når en belgisk udenrigsminister kan gå ud og erklære, at Europa kan undvære Østrig. Lige præcis Belgien burde holde sig for god til at komme med den slags karakteristik af andre lande.

Hans-Pavia Rosing (S):

At det grønlandske hjemmestyre i sit 21. år er inde i en stabil udvikling, hvor lovgivningsarbejdet på stort set alle områder varetages af Landstinget, ses bl.a. af det minimale lovgivningsmæssige arbejde vedrørende Grønland, der foregår her i Tinget.

Statsministeren nævnte to lovforslag i formiddags, som vi har haft til behandling her. Jeg kunne dog nævne et par stykker mere. Under alle omstændigheder er det et tegn på, at vi gennem den forholdsvis korte årrække, det grønlandske hjemmestyre har bestået, selv har været i stand til at forvalte den politiske kompetence, der er grundstenen i vort hjemmestyre,

Det politiske og økonomiske fokus er naturligt nok blevet sat på Færøerne i det forløbne år. For os fra den nordligste del af rigsfællesskabet er det selvsagt af speciel interesse at følge den debat, der foregår om de færøske muligheder for selvstændighed, primært de forhandlinger,

der foregår mellem det færøske landsstyre og den danske regering. Jeg kan genkende mange af de spørgsmål, der opstår undervejs, de ønsker, som de færøske forhandlere fremsætter, og den holdning, som den danske regering med et bredt flertal bag sig giver udtryk for, nemlig at den danske regering ønsker, at Færøerne forbliver en del af rigsfællesskabet, men at den danske regering naturligvis respekterer, at det er det færøske folks egen beslutning.

Når det er sagt, håber jeg, at man forstår, at vi fra Grønland ikke blander os i de igangværende forhandlinger. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at vi alle må have en dyb respekt for, at den igangværende dialog, hvor ophedet den til tider kan være, og at de udmeldinger, der kommer fra dansk og færøsk side i forhandlingsfasen, helt og holdent må forbeholdes de to parter: Færøerne og Danmark.

Når jeg tidligere sagde, at vi herinde har nået et foreløbigt minimum, hvad angår lovgivningsarbejdet vedrørende Grønland, hvilket jo set med vores øjne er glædeligt, er det ikke ensbetydende med, at alle politiske relationer mellem Grønland og Danmark foregår her i salen, tværtimod. Mange bilaterale forbindelser eksisterer mellem landsstyret og regeringen på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, på samme måde i spørgsmålet om det grønlandske retsvæsen, som stadig henhører under staten.

På det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område er Pituffik eller Thule, som man kalder det hernede, trods sit kolde klima stadig en varm sag. Der pågår forhandlinger med USA om overdragelse af Uummannaq eller Dundas, den boplads, hvorfra Thuleboerne blev fordrevet i 1953. Disse forhandlinger foregår – på baggrund af, at udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål stadig er et dansk særanliggende – i et tæt parløb med det danske Udenrigsministerium.

Vi har et håb om, at disse forhandlinger snart kan blive bragt til ende, så Inughuit, Thulefolket, atter kan gøre brug af dette historiske jagtområde. Der skal ikke herske tvivl om, at en sådan tilbagelevering vil have en uvurderlig og historisk betydning ikke alene for Inughuit, men for os alle i Grønland.

I den forgangne vinter har Pituffik også spillet en rolle i diskussionerne, om det amerikanske forsvarsprojekt, det såkaldte NMD, National Missile Defense-projekt. Jeg skal ikke gå nærmere ind på dette projekt og dette spørgsmål i dag, da vi allerede har haft en debat om